

Seyahat Etmek Aşk İşıdır

– safdeha · 13 Aralık 2015

Aklın vardığı yere beden eremiyor, niçin? Kısacık mesafeye dahi yürüyerek uzun zaman alan beden kâinata gezmeye nasıl güç yetirebilir ki... Eğer kâinata gezemiyorsa insan, nasıl Allah'ı tanıyabilir ve ona erişmeye güç yetirebilir ki... Allah yüce kitabımızda helal ve haramlar tek tek öğütlerken, kâinatı gezmeyin diye bir yasak mı koymuş ki... Madem koymamış, buraları gezmek için her şeyi ilham eden ruhumuzu neden hapis ediyoruz ki? O bedenden çıksa ruh, bir ayağı marsta bir ayağı dünyada gezer dururdu. Biz beden ile yaşarken ondan kurtulabilmek için ne yapıyoruz ki... Her şeyi maddeye bağlayan ve düşleyen kıt bir isteyiş ve hayal ile mi olacak bu? Hayır... Doğarken verilen var gücümüzü maksimum kullanabilmek için öğreneceğimiz ilimleri "Oku" malıyız. Öyle bir hale gelmeliyiz ki, Allah'ı tanıdıkça, dünya ateşi sönmeye devam ederken kalbe giren onun ateşini Allah'ın sevgisiyle söndürebilmeliyiz. İbrahim'i ateş neden yakmamıştır ki... O ateş Allah aşkıyla yanan kalbi hissetmiş ve o aşk ile su olmuştur da ondan. O aşk kalpte, dünya yokluğu ile bedenden çıkıp her yerde Allah'ı nasıl görmez ve tanımaz ki? Biz azıcık düşünsük, dünyaya tamah etmezsek ve Allah'ı görmeye ve aşkı onda aramaya devam etsek, dünyadaki hiçbir kötülük ve şer bize ulaşamaz, Allah'ın aşkıyla.

Neden korkarsak ona kul oluruz. Eğer korktuğumuz bizim gibi ölümlü ve acınacak duruma düşen şeylerse, çaresizse-kendine hayrı yoksa mesela fareden, yılandan, gecenin karanlığından, yalnızlıktan korkmak gibi, onu her yerde görür, depresyona girer ve aldığımız nefes ızdırap olur. Oysaki her yaratılan Allah'ın kuludur ve hayvan-böcek-doğa bir fıtrat üzerine insana hizmet için yaratılmıştır. Öylesine çaresiz ve kısa ömürlüdürler. Akılları ve yorum gücüne sahip değildirler. İnsanın korumasına ve onların yaşam desteğine ihtiyaç duyarlar. Hal böyleyken onlardan korkmak neyin nesidir. Yahut onları Rab gibi görüp onun kulu olmak neyin nesidir. İnsan eğer kendisinden daha güçsüz varlığa kul olursa yahut kendine benzeyen kişilere tabi olup, ne yaptıklarının farkına varmadan, körü körüne onlara teslim olurlarsa, nasıl Allah'ı tanıyacak yahut kalbinde onun aşkı olacak ki... İnsan ancak sevdiğinden korkar, onun sevgisini kaybetmemek için elinden geleni yapar. O zaman kimi sevdiğimizi ya da korktuğumuzu, yaşantımızla, elbisemizle, konuşmamızla, ahlakımızla, ilişkilerimizle göstermemiz gerekmiyor mu? Allah'ı tanımak için tenden çıkmamız gerekiyor... Yalnızca onu sevmemiz ve ondan korkmamızda! İnsan ne yaparsa yapsın ölecek, madem ölecek o zaman ölümden korkmanın ne anlamı var. Yaşamak için bir başkasına kul olmanın ne faydası var ki... Kirada oturan kişi, taşındığı eve bir çivi bile çakmazken, bir gün terk edeceğimiz dünyaya bırakın çiviye, binalar yapmaya, gemiler inşa etmeye, en iyi arabaları üretmeye, altın, para gibi değerlerini biriktirmeye varan çılgınlığımızın ve yarışımızın anlamı nedir? Bu yanlış davranışlarımızla, çevremize korku veren terör, savaş gibi eylerimizin kime faydası vardır? Sözün özü, modern ve adam gibi adam olmaksızın eğer yalnızca Allah aşkıyla kalbine hükmeden ve yalnızca ona kul olandır.

Saffet Kuramaz